

hvis en saadan ikke findes, at den da bliver indhentet. Først naar den foreligger, kan man dømme med Rette i Sagen. Men jeg gentager, at hvis Sagen ligger saadan og kun saadan, som det fremgaar af Ministerens Erklæring, har Lærer Trap fortjent en alvorlig Næse.

Jeg skal saa forlade dette Emne og takke den højtærede Trafikminister, fordi han har udbudt Arbejderne ved Afgravningen af Halls Vej i Aarhus. Jeg henvendte mig for en Tid siden til den højtærede Minister med Anmodning om at sætte disse Arbejder i Gang. Den højtærede Minister lovede det og har nu opfyldt sit Løfte, hvorfor jeg takker ham. Jeg beklager kun den Form, hvorunder Arbejderne er udbudte. Ærede Medlemmer vil erindre, at den højtærede Minister oplyste, at Arbejderne er udbudte paa sædvanlig Maade, saa at der kun anvendes Gravemaskiner. Jeg tror, det havde været heldigt, om de var udbudte saaledes, at Gravemaskiner ikke maatte anvendes, alt-saa saaledes, at der kunde sættes en Del flere arbejdsløse i Arbejde. Vi har for Tiden i Aarhus henved 2,000 arbejdsløse, som alle er vel egnede til Jordarbejde. Efter den højtærede Ministers Beretning kan der sættes 120 Mand til dette Afgravningsarbejde. Men hvis Gravemaskiner ikke blev benyttet, kunde der sikkert sættes en Del flere i Arbejde. Under almindelige Forhold er det klart, at Benyttelse af Gravemaskiner gør Arbejdet noget billigere, men det er tvivlsomt, om det gælder under de nuværende Forhold, da Kullene er saa dyre. I hvert Fald er det god Samfundsøkonomi at lade saa mange som muligt tjene deres Udkomme ved eget Arbejde i Stedet for at lade dem leve af Understøttelse. Det er overordentlig pinligt for en ærekær Mand første Gang at skulde gaa hen og bede om offentlig Understøttelse; men skal han derhen Uge efter Uge, Maaned efter Maaned, bliver han i mange Tilfælde demoraliseret, og i saadanne Tilfælde, hvor man kunde have skaffet Arbejde, men lader Maskinerne udføre det, har Samfundet en Del af Ansvar for det.

Efter disse Bemærkninger skal jeg ligesom saa mange andre Medlemmer af dette Ting henvende et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Kolding (Laursen). Jeg hører, der er enkelte Medlemmer, der siger: „Hm.“ De undrer sig maaske over, at ogsaa jeg vil forøge Rækken af de mange, som har henvendt sig til det ærede Medlem. Men det er jo ikke saa underligt, at mange har lidt at sige til det ærede Medlem fra

Kolding, thi i den Finanslovtale, han holdt i Aar, som for øvrigt i alle de Finanslovtaler, han har holdt, rettede det ærede Medlem Angreb til mange Sider. Der er saa meget i det ærede Medlems Tale, der ægger til Modsigelse, ikke mindst den Maade, han har at udføre sine Angreb paa. Det ærede Medlem fra Kolding er i det hele taget en Stridens Mand. Det var han i gamle Dage, da han som Redaktør stod i Venstres første Rækker i Kampen mod Højre. Det er det ærede Medlem endnu, da han som Statskirkepræst i mangfoldige Tilfælde og navnlig hjemme i sin Kommune kæmper i Række sammen med sine gamle Modstander, Højre, det Parti, som det ærede Medlem selv en Gang, erindrer jeg, paa et Vælgermøde meget træffende sammenlignede med en Familie, der har kendt bedre Dage. Nu staar det ærede Medlem meget ofte sammen med dette Parti og kæmper sammen med det, men trods den Frontforandring, det ærede Medlem har foretaget, er han stadig en Stridens Mand. Trods det Fromhedens og Uskyldighedens, undertiden ogsaa Naivitetens Slør, som det ærede Medlem ynder at indsvøbe sin Tale i, rummer hans Ord altid en Brod, et Angreb. Det synes ikke, at Præstekjolen har formaaet at dølge det hede Krigerblod i den gamle Riffeforenings Formands Aarer. Det synes, som om det ærede Medlem har valgt sig Peter og ikke Johannes til Forbillede. Alt dette er imidlertid kun godt, for det er udmærket, at man har nogen, som vil foretage kraftige Angreb. Det, jeg mest beklager, er den *Maade*, hvorpaa det ærede Medlem foretager sine Angreb. Det er, ligesom det ærede Medlem i den Henseende har forandret sig betydeligt i de senere Aar, det er, ligesom han har kastet den Holger Danske-Maske med den aabne Pande, som han brugte i gamle Dage, bort og taget Loyola-Masken paa, og den klæder ikke det ærede Medlem. Det er, ligesom det for ham ikke mere saa meget er Angrebets Ridderlighed som Angrebets Virkning, det kommer an paa. Jeg gentager, at alt taget i Betragtning, er det ikke saa underligt, at mange Medlemmer her i Tinget vender sig med Bemærkninger til det ærede Medlem fra Kolding (Laursen), og jeg skal ogsaa tillade mig at beskæftige mig med en af de Bemærkninger, han fremsatte i sin store Tale forleden.

I denne Tale kom det ærede Medlem ind paa et Forslag, som en Kommission her i København har udarbejdet om Kommunens Overtagelse af en Række københavnske Privatskoler. Det ærede Medlem syntes at